

[Bladt.]

andre landbrugslovsforslag, og som for øvrigt også var fremsat forud for folketingsvalget. Dette sidstnævnte lovforslag indeholder i lighed med statshusmandsloven en ny bestemmelse, hvorefter der bliver adgang til afløsning af de hidtil gældende jordrentevilkår for de boliger, der er opført på statens jord.

Sådan som det her foreliggende lovforslag nu er formuleret, indeholder det kun rådighedsbeløbene for de forskellige lånearter samt forrentnings- og afdragsvilkårene. Rådighedsbeløbene er i lovforslaget fastsat uændret til 22 mill. kr. i henhold til kap. IV og 3 mill. kr. i henhold til kap. VI i loven om opførelse af arbejderboliger på landet. Under hensyn til den stigning, der har været i byggeomkostningerne, foreslås byggelånet forhøjet med 2.000 kr. fra 43.000 til 45.000 kr.; de øvrige lånesatser henholdsvis til byggegrunde og tekniske installationer er uændrede. Da som nævnt rådighedsbeløbet er det samme, som det har været nu i en årrække, vil det betyde, at der igen vil blive en nedgang i det antal boliger, der kan opføres.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der for finansåret 1966-67 blev bevilget lån til 431 ansøgere efter kap. IV — de boliger, der opføres på arbejderens regning. Af de resterende 362 ansøgere var 137 kvalificerede, men måtte altså afvises. Det samlede antal ansøgninger efter kap. IV, som for 1966-67 var 793, er for det kommende finansår, 1967-68, 884, altså en betragtelig stigning. Det er bemærkelsesværdigt at konstatere, at det omvendte forhold gør sig gældende for kap. VI-husene — dem, der bygges på landmandens regning. Her var der for 1966-67 126 ansøgere, hvoraf 65 fik bevilget lån. For 1967-68 er der kun indgået 86 ansøgninger, det er næsten en tredjedel mindre end i det forudgående år. Denne forskel er udtryk for, at der nu er en betydelig større dækning for kap. VI-husene, særlig når vi tager i betragtning, at der sidste år blev overført 1 mill. kr. af rådighedsbeløbet fra kap. IV til kap. VI. Der må derfor nok sættes et stort spørgsmåltegn ved, om det var rigtigt, da vi sidste år overførte 1 mill. kr. til kap. VI. Jeg går ud fra, at det er et spørgsmål, som vi kan drøfte i udvalget.

I denne forbindelse har jeg også en

erindring om, at de konservative sidste år stillede ændringsforslag gående ud på, at rådighedsbeløbet på 22 mill. kr. til kap. IV-husene skulle udgå af loven, mens man ønskede at bevare de 3 mill. kr. til de huse, der opføres for landmandens regning. Udviklingen viser nu, at det var helt rigtigt, at dette ændringsforslag sidste år blev afvist.

Da det nu ligger sådan, at der efterhånden kun er et meget beskedent antal ansøgninger, der kan imødekommes — det kan vel i alt kun dreje sig om godt 400, og det bliver i gennemsnit ikke mere end 1 bolig i hver anden, måske kun i hver tredje landkommune, så lidt betyder det — mon det så ikke var værd at overveje en mere hensigtsmæssig fordeling af disse lån? Det er mit indtryk, at behovet ligger ret forskelligt. I de kommuner, hvor der gennem de senere år har været en stærk industriel udvikling, findes der ikke så mange kvalificerede ansøgere, i hvert fald ikke varigt kvalificerede. Jordlovsudvalget kender jo de problemer, der jævnligt opstår ved ejerskifte, og vanskelighederne med at finde en kvalificeret køber til at overtage en bolig opført efter denne lov. Man burde derfor efter min opfattelse være lidt tilbageholdende med bevillinger i sådanne industriområder, men til gengæld i højere grad tilgodese de egne, hvor der ikke findes industri; men det kan vi måske også drøfte nærmere i udvalget.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling, og som nævnt til indledning vil jeg håbe, at vi kan nå til vejs ende inden for en rimelig tid.

Niels Eriksen: Det gælder jo også for dette lovforslag, at hovedloven blev behandlet i sidste uge, og at der her kun er tale om en beløbsansættelse. Vi har inden for mit parti været lidt betænkelige ved at fortsætte med at yde lån til arbejderboliger på landet i samme omfang som tidligere. Det er jo sådan, at der sker en betydelig afvandring fra land til by, og vi har derfor stillet os lidt afventende over for, hvordan dette ville virke med hensyn til antallet af ansøgere til lån under denne lov. Vi erkender, at loven har haft overordentlig stor betydning i retning af at skabe gode og billige boliger, og